Берят събор, като събират от всяка къща по една кокошка и от общо турят 10-15 и ги варят в'един казан, та се събират, носят хлябове, питки и ядат та ядят заедно и пият благо вино та от това белким и название-то Блага черква. Инсом го казват и Кокошата черква.

Блага Пайрати, Благ корен, сладко коренче райково коренче, тур. Мнян кьоко.

Блага тара, хладно когато е студено сутрин. какво си изядал на Блага тара.

Благатичък, чка, то, — и (чт) умал. от благатък - благатички ви дъщиця. ~~Все тисей благатичк~~. Благата ракия. 4. 26.

Благатък, тка, о, — и (чт) 1) Благ, сладък. 2) Благ му, честит. Благатка майка, коя ро удала такова чедо худаво и умно. Зк. 71. Благатка, боже, благатка, на такъв мъжа чедала 4. 265. Благатки мари сливенки, сичко им на готово. 3) употрябява се то и когато в'противоположен смисъл, за да покаже вместо честити — злочести. Благатка съм, та сам остарах сама да гледам, сиراчета.

Благина (та) 1) армаган от благо мляко или прясно мляко. 2) облаги та, полъата от овцата. Ина не сме лоши люде, и твои сми ни овчаре, си идоме от планина. М. 168. 3) в. Сладчина.

Благиня (та) 1) Сладчина, идма никаква благиня 2) в. Благина.

Благни гл. безл. София в. Сладни

Благиня, гл. (ср.) Сладня, докарвам на сладко 2) колесто стои благиня, вслаждяваше, то сладко става.

Благо (то) 1) плодове или варени с' захар. сладко, рус. варенье. Свирила съм благо имам да цъфтат махли. ~~Свирих ги то~~ Свирих ги то едно благо, та хайде съ здравье. 2) Благо, благо! благо, мирно, мъдрене: Всичкото е в' гордата, да знае душа кога е благо яла. 3) добро, добрини, имоти, богатство, сребро, злато, пари, имане, имоти, дъно, хазна: Та он благо достен има, ами другар дурен няма. Нс.

Благо нар. сладко, добро, приятно, когато ни се почарпат, или се обръснат или острижат, казват на почарпаний, обръснатия или остриженя: Да вие благо, да вие сладко или да вие на здравье, да вие честито, 2) кротко, тихо, добро, имайто с' благо, обходи се с' него с' добрите; дръжте го добро, благо.

Блага ракия, ракия подсладена с' мед или с' захар и за топлина, която пиат по свадби; Деверът взима Благата ракия. 4. 26.

Благатен, тна, о, — и (чт) в. благатък

Благо вино, сладко, не прясно вино, което пият на благата черква. 2) мъдро, жарко.